

d. v. s. skillet mellem Jylland og øerne og istedet derfor tillægsmandaterne utregnet paa grundlag av styrkeforholdet mellem partierne i det hele land underrett. Saaledes udtaler dansk „Socialdemokraten“ i en artikel om valglovens revision, 25de marts 1919 bl. a.: „Vi har her i bladet hævdet, at det meget vel paa grundlag av det nuværende valgsystem med virkelige enmandskredse og tillægsmandater kan skapes en retfærdig valgordning, blot der blir tilstrækkelig mange tillægsmandater og de alle fordeles efter partiernes samlede stemmetal“.

Vi skal nu se, hvorledes resultatet av valget i 1918 vilde blit her i Landet med Tillægsmandater.

Efter foreliggende oplysninger skulde styrkeforholdet for det hele land stille sig saa:

I. Høire og frisindede venstre	207 500 st.
II. Venstre og arb. demokrater	213 400 -
III. Socialdemokrater	209 300 -
IV. Landmandsforbundet	27 800 -
Tilsammen...	658 000 st.

I fik ved kredsvalget	51 pladser
II — —	54 —
III — —	18 —
IV — —	3 —
	126 pladser

Gaar man ut fra 150 repræsentanter (126 kredsmandater og 24 tillægsmandater) og endvidere fra at styrkeforholdet beregnes underrett for det hele land opstilles regnestykket saaledes:

a) $658\ 000 : 150 = 4386.67$. Valgtallet, afrundet = 4387.

b) Partiernes stemmetal divideres med dette tal hvorved fremkommer det antal mandater de skulde ha.

I	$207\ 500 : 4387 = 47.3$	mandater =	47
II	$213\ 400 : 4387 = 48.6$	— =	49
III	$209\ 300 : 4387 = 47.7$	— =	48
IV	$27\ 800 : 4387 = 6.3$	— =	6
			= 150

I har altsaa faat formeget 4 pladser

II — — — 5 —

III skal ha yderligere 30 —

IV — — — 3 —

c. Til fordeling har man 24 tillægsmandater, som skal deles paa III og IV saaledes:

III har faat..... 18 kredsmandater.

IV — 3 —

= 21

hertil tillægsmandaterne ... 24

= 45 pladser,

som disse 2 partier tilsammen forføier over.

III og IV har $209\ 300 + 27\ 800 = 237\ 100$ st.

$237\ 100 : 45 = 5\ 268.88$. Valgtallet, afrundet = 5 269.